

lave et beslutningsforslag – men vi synes, at tvangsægteskaber skal nævnes i straffeloven. Det er jo det, ministeren selv har sagt, og så har vi nogle andre forslag til det. Jeg synes bare, at det var sådan lidt mere storsindet end det der jeg alene vide-ræs, som ministeren kører her. Men vi skal nok være flinke.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Steen Gade, at der ikke er noget, jeg hellere vil end at være storsindet, og jeg leder med lys og lygte efter gode forslag, som vi kan gennemføre i dansk lovgivning, når der er problemer på et område, men jeg må blot sige om det her beslutningsforslag, at der er ingen af elementerne i det, som regeringen kan støtte.

Vi har tidligere redegjort for, hvorfor vi synes, det er en umanerlig dårlig idé, og det er altså et helt generelt synspunkt, som jeg tror skiftende justitsministre altid vil have, at det er en meget dårlig idé at gentage i straffeloven, hvad der allerede i dag er strafbart. Det udhuler nemlig hele straffelovens legitimitet, og derfor er der ingen mening i at gå den vej.

Jeg har også redegjort for, hvorfor jeg er meget bekymret for, at man her udvider anvendelsesområdet. Jeg mener ikke, at vi skal kriminalisere det, at familier slår hånden af hinanden, og jeg kan ikke blive klog på, om det er det, det her forslag vil.

Endelig har jeg også svaret hr. Morten Østergaard, at hele ideen om at lave en fuldstændig harmonisering af straffelovene i EU, selv på et område, som alle er meget optaget af, synes jeg er en meget, meget dårlig vej at gå og bestemt ikke den vej, som hverken SF, Det Radikale Venstre eller andre normalt betræder, når det drejer sig om EU-lovgivning.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger tak til ministeren; der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så vi går over til ordførerrækken, og første ordfører er hr. Eyvind Vesselbo fra Venstre.

Eyvind Vesselbo (V):

Når man ser på det her beslutningsforslag, må man sige, at det dog er en overraskende interesse, oppositionen har for at forhindre tvangsægteskaber, selv om det her beslutningsforslag har været fremsat mange gange. Man må sige, at det der med at få bragt tvangsægteskaber ud af verden skulle man have tænkt over for mange år si-

den, hvor man op igennem 1990'erne kunne have ydet et væsentligt bidrag til, at antallet af familiesammenføringer kunne have været nedbragt væsentligt, ligesom det nu er sket i de sidste 5 år. For man skal jo ikke glemme, at med de mange familie- samt ægteskabssammenføringer, der fandt sted i 1990'erne, har der også ganske givet været et meget stort antal tvangsægteskaber. Men så må man jo sige: Bedre sent end aldrig.

KL 18.55

Dog er det så noget mærkeligt, at man fremsætter forslag om et lovinitiativ, som allerede er dækket i den gældende lovgivning. I § 260 i straffeloven står der, at den, der ved vold eller ved trussel om vold tvinger nogen til at indgå ægteskab, skal kunne straffes. Derfor er det svært at se, hvad forslagsstillerne ønsker ud over det, som allerede findes i loven. Det skulle så lige være, at man nu også ønsker at kunne straffe dem, som presser nogen til at gifte sig med en person, som vedkommende ikke ønsker at gifte sig med. Det er svært at se, hvordan man skal få straffet nogen, som presser en anden person til noget, for spørgsmålet er, hvordan man får afgrænset dette spørgsmål om at presse nogen til en handling.

Når der nu er en lovgivning mod tvangsægteskaber, er det selvfølgelig for ganske klart at sige, at i Danmark accepterer vi ikke tvangsægteskaber, og hvis nogen prøver på det, skal de bare vide, at så bliver de straffet for det, hvis det er muligt.

Inden 2001 kunne vi år efter år op igennem 1990'erne se, at antallet af ægteskabsfamiliesammenføringer steg og steg, systematiske familiesammenføringer i generation efter generation, ja, selv i tredje generation fulgte man de tidligere generationers mønster. Det er der nu sat ind over for. Vi har nu et håb om, at de unge mennesker selv har mulighed for at vælge deres ægtefælle og samtidig få en uddannelse, inden de ønsker at gifte sig.

Der er ingen tvivl om, at der i disse mange familiesammenføringer også var en række tvangsægteskaber. Det er dog svært at bestemme og bevise, hvad der er et tvangsægteskab. Grænsen mellem et tvangsægteskab og et arrangeret ægteskab kan være meget svær at bevise, men den lovgivning, vi har lavet på området, har sat en effektiv stopper for, at disse systematiske familiesammenføringer kan fortsætte generation efter generation.